

גְּדוּלֵי דוֹרָנוּ: הָאֹר בְּתוֹךְ הָרַעַשׁ

סיפור מרגש על הרב חיים דוד הלוי זצ"ל ואהבת ישראל.

בְּקֶרֶחַם וְרוּעֵשׁ בְּתֵל אָבִיב.
נְסִים, מְנִיקָה הָרְחוּבוֹת הָעֵמֶל, קָם מִקֶּדֶם
לְעִבּוּדָתוֹ. הוּא מְסַתְּכַל לַשָּׁמַיִם וּמוֹדָה לָהּ
עַל יוֹם חֻדָּשׁ.

"רבֹּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הֵאֵם
לְמִישָׁהוּ אֶכְפֹּת מִמֶּנִּי?"

הַמֶּזֶן אֲנָשִׁים מְמַהְרִים וְחוֹלְפִים עַל פָּנָיו מְבַלִּי לֹאמַר
אִישׁ לֹא רוֹאָה אוֹתוֹ. נְסִים מְרַגֵּשׁ בּוֹדֵד וְשָׁקוּף לְגַמְרִי.

פְּתָאוּם! חֲבוּרַת יְלָדִים רָצָה בְּפָרָא תוֹךְ כְּדִי
מִשְׁחָק. הֵם נִתְקָלִים בְּחִזָּקָה בְּעִגְלַת הָאֲשָׁפָה,
וְכָל הַלְכָלוֹךְ עָף יָשָׁר לְפָנָיו שֶׁל נָסִים.

נָסִים הָעֵיף נִשְׁבֵּר. הוּא מִפִּיל אֶת הַמַּטְאֵטָא, מְתִישֵׁב עַל הַמְדָּרְכָה
וְבוֹכָה כָּאֵב: "אֵין לִי כֹחַ! אֲנִי כְּלוּם, בַּדֶּרֶג הַכִּי תַחֲתוֹן בְּעוֹלָם."

בְּדִיוק אֲזֵ, צַעַד בְּרָחוּב הָרֵב הָרָאשִׁי, שׁוֹר
הַתּוֹרָה רַבִּי חַיִּים דָּוִד הֶלְוִי זַצ"ל. הוּא הָיָה
בְּדַרְכּוֹ לִישִׁיבָה חֲשׂוֹבָה בְּבֵית הַדִּין, לִ
לְפָסֶק הַלְכוֹת.

A man in a black coat and hat is running through a city street. He is looking back over his shoulder with a worried expression. A speech bubble is next to him.

הַמִּזְכִּיר דוֹחֵק
בְּלַחֲץ: "כְּבוֹד הָרֵב,
חַיָּבִים לְמַהֵר!"

A man in a black coat and hat is standing over a man sitting on the ground. The man on the ground is covering his face with his hands. A scroll is floating in the air between them.

אֶךְ עֵינַי הַתּוֹרָה שֶׁל
הָרֵב לֹא מְמַהְרֹת.
הֵן רוֹאוֹת אֶת הַנִּשְׁמָה
הַכּוֹאֶבֶת שֶׁל אֶחָ יְהוּדִי.

הַרֵב הַגָּדוֹל עוֹצֵר. הוּא לֹא חוֹשֵׁב עַל כְּבוֹדוֹ הַרְבֵּי הָרֶם, אוֹ עַל בְּגָדָיו
הַיְקָרִים. הוּא נִיגֵשׁ יָשָׁר אֶל עֲרֹמַת הָאִשָּׁפָה!

בְּמוֹ יָדָיו הִקְדוּשׁוֹת שְׂכוֹתָבוֹת הֶלְכוֹת סְבוּכוֹת יוֹמָם וְלַיְלָה, מִתְּכוּפָף שׁוֹר
שׁוֹר הַתּוֹרָה בַּעֲנָוָה, כִּדִּי לְהָרִים אֶת הָעֲגָלָה הַמְּלַכֶּתֶת מִהָרָצָפָה.

אָנִי מִתְחַנֵּן...
הָרֵב מִתְלַכֵּן בְּגִלְלִי!

הָרֵב אוֹחֵז בְּיָדָיו בְּחֵם:
"שְׁלוֹם עָלֶיךָ אָחִי הַיָּקָר.
בּוֹא בֶּן מֶלֶךְ, תֵּן לִי לַעֲזֹר
לָךְ. זֶהוּ כְבוֹד לִי."

אַתָּה מְקַשֵּׁט
אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל!
זוֹ מְלָאכָת קוֹדֶשׁ
עֲצוּמָה
לְפָנַי ה'!

הָרַב מִסְבִּיר: "אֵינָה סֶתֶם מְנַקָּה! חֲזוּ"ל
ח"ל מִסְפָּרִים שֶׁהָאֲמֹרָאִים הַקְדוּשִׁים
הָיוּ מְפָנִים בְּעֶצְמָם אֶת דַּרְכֵי הָאֶרֶץ."

"הַנֶּשֶׁם יִתְבָּרֵךְ לְעוֹלָם לֹא עֲזַב אוֹתְךָ אֶפְלוּ לְרֹגַע אֶחָד", חֲיִיךָ הָרַב. הוּא שָׁלַח
שָׁלַח אוֹתִי הֵנָּה בְּדִיּוֹק בַּדָּקָה הַזֹּאת, כְּדִי לְהַזְכִּיר לְךָ שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ."

הָרַב בֵּרַךְ אֶת נָסִים וְהַמְשִׁיךְ לְבֵית
הַדִּין. נָסִים אָסַף אֶת הַמַּטְאֵטָא, אֶךְ
כָּבֹד לֹא הִרְגִּישׁ עֵיף. הוּא הִרְגִּישׁ
כְּמוֹ שֶׁרֶשׁ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים.

מָה אֲנַחֲנוּ לוֹמְדִים?

אם גדול הדור, שזמנו
יקר מפז, עצר כדי לכבד
אדם פשוט – איך אנחנו
צריכים לנהוג כשאנחנו
ממהרים למשחק בבית
הספר?

מטריצת בן תורה

מצוה של בן-תורה

עוזרים, מחיכים ואומרים
"בוקר טוב ותודה!"

מתכופפים כמו
הרב, ועוזרים
בשמחה.

טעות של גאווה

חלפים מבלי להסתכל
(הוא שקוף).

ממשיכים לרוץ להפסקה.

המצב

פוגשים את המנקה או
השומר.

ילד קטן הפיל קלמר
במסדרון.

אין אנשים שקופים!
באהבת ישראל נביא את הגאולה!